

МАГИЈА - ВРАЧАЊЕ

ОДСТУПАЊЕ ОД БОГА И СЛУЖЕЊЕ САТАНИ, ДЕМОНСКА ПРЕВАРА

„Не обраћајте се врачарима и гатарима, нити их питајте, да се не скврните о њих. Ја сам Господ Бог ваш. А ко се обрати врачарима и гатарима, да чини прељубу с њима, окренућу лице своје насупрот њему, и истребићу га из народа његова“.

(III Мој. 19,31; 20,6)

Данас, на самом крају XX века, у време моралне, друштвене и вредносне клонулости, у нашем хришћанском народу, нагло се шири једно велико зло - магија или врачање.

Лажни пророци и пророчице, видовњаци, астролози и спиритисти - призивачи "духова" или боље рећи демона су масовна појава данас.

Појављују се још у последње време многи људи са необичним способностима лечења, ткзв. екстрасенси ("биоенергетичари" и "исцелитељи"). О њима је написано безброј углавном некритичких чланака и књига. Стално су на радију и телевизији.

Новинари и уредници програма који, по правилу, не испитују "њихове способности", природу снага и резултате лечења континуирано и тенденциозно их пропагирају. Овако незнање а још горе, злонамерно кварење истине је врло опасно.

Лукави демон увек игра на карту преваре. Магију деле на црну и белу, па је тобож та бела безазлена. Некадашњи врачари, маги, вешци и чаробњаци данас су променили име, постали су "медијуми". Форма је промењена, али је суштина остала иста. У питању је исти зли "дух погађачки" кога је св. ап. Павле изгонио из људи. "А када се Павлу досади, окрену се и рече духу: Заповедам ти именом Исуса Христа, изиђи из ње! И изиђе у тај час." (Дела ап. 16,18).

Магија, иначе, није нова појава у животу савременог човечанства. Њу је још св. пророк Мојсије у свом закону строго забрањивао. „Нека се не нађе у теби који би водио сина својега или кћер своју кроз огањ, ни врачар ни који гата по звијездама, ни који гата по птицама, ни урочник; Ни бајач, који се договара са злим духовима, ни опсјенар, ни који пита мртве." (V Мој. 18,10 - 11).

"Не обраћајте се врачарама и гатарама, нити их питајте, да се не скрвните о њих." (III Мој. 19,31).

Одувек је било оних који су се трагајући за оним што се скрива иза појавног, материјалног и видљивог бавили магијом (врачањем) и тако пристајали на сарадњу са злим силама. Врачање је самовољно настојање да се рашире предели знања о загробном свету, које Промисао Божији није без намере сакрио од нас. То је лоповско настојање да се отворе врата вечности лажним кључевима.

Сваки онај хришћанин, који је на крштењу, приступању у црквену заједницу дао обећање да ће бити веран својој Цркви и Божанском Откровењу, пристајањем да он сам врача или да му други врача чини смртни грех. Они тиме изражавају своје непоуздање у Божанско Откровење, у Промисао или план Божји о нама који је дат људима. Они свесно крше прву од десет Божјих заповести, закона Божјег, која забрањује службу другим боговима: "Ја сам Господ Бог Твој: немој имати других богова осим мене." (II Мој. 20,2-3).

У Светом Писму и Св. Предању откривено је све оно што је неопходно за доброг човека и његово спасење. До правога знања о тајанственом, Божанском свету је могуће доћи, али никако и никада магијом, него увек и једино Богопознањем. Наши највећи Свети Оци, као што је Св. Григорије Палама и Св. Максим Исповедник дали су нам најпотпуније разјашњење Богопознања - главног циља човековог живота на земљи. Познање Бога је могуће и неопходно, али се до њега не може доћи сарадњом са ђаволом, него личним врлинским усавршавањем и уз Божју помоћ.

Живећи у Цркви коју је сам Господ Христос основао да би нам отворио пут из овог света у онај свет, ми хришћани иако смо у овом свету, ми нисмо од овога света, него од онога. Узимајући добровољно на себе једванђелеке подвиге ми на земљи живимо небом и ради неба, живимо Христом и ради Христа. Наш хришћански оптимизам и наша вечна, непролазна радост, за коју овај свет не зна, састоји се у томе што ми по речима о. Јустина Поповића, у времену живимо вечном. "Јер наша пролазна мала невоља припрема или преизобилно и неизмерно вечно богатство славе; Јер је ово што се види привремено, а оно што се не види вечно "

(II Кор. 4,17-18).

Св. литургија наше молитвено гледање у невидљиви свет и живљење са Христом. Наиме, ми се на Св. Литургији кроз Св. Причешће, у тајни хлеба и вина реално сусрећемо са Христом. То је једини и прави пут до Богопознања и једини пут ка правој и здравој духовитости. Све остало је демонска превара.

Спиритисти - призивачи духова, врачари и звездочарци неће никад доћи до истинског Богопознања. Они не желе и не очекују вечни живот у заједници са Богом, него теже да постану самостална религија овде на земљи. Њикови циљсви су сасвим различити од циљева које има хришћанство. Врачари сваке врсте узимају на себе задатак да проричу будућност човечанства. Обећавају да ће просветити човечанство "новим открићењем", створити сјајну епоху за развитак науке, да ће створити "ново доба". Груби материјализам избија на површину из магије - религије "новог доба". Њени циљеви су разарајући и овоземаљски. На спиритистичким, врачарским сеансама, духови које они призивају нису никада душе умрлих, него увек демони. Св. Оци говоре да никаква моћ ђаволска и никакво заклинање не може дозвати душе умрлих. По речима Св. Јована Златоустог: "Није могуће овуда блудити души, која се већ оделила од тела. Бог је душама умрлих запро врата вечности и ни једној од њих није дозвољено да се јавља живима, да се не би ђаво користио дозволом, да може шкодити и варати људе". Сам Промисао Божији је тако уредио.

И заиста, чему би послужиле самовољне појаве умрлих на спиритистичким сеансама? Веру не би никако оне пробудиле, јер ако нећемо да верујемо, неће нам помоћи ни најочевиднија чудеса нити пак сведочанство из загробног света. С друге стране, откриће о загробиом животу у нама би распалила ненаситу знатижељу, а не би нам дала моћи и воље да за усавршавање за спасења и живот вечни. Сама могућност општења са умрлим, нарушила би нормални ток живота на земљи, јер би нас приморавала да у сваком важнијем моменту очекујемо саопштења из другог света. Стална призивања, још узиемиравала би душе умрлих, људским сујетама и страстима и жалосна би била њихова загробна судбина. То праведни и милосрдни Бог не би могао да дозволи. После смрти, Бог над душом само једном изриче Свој суд.

Зато у Јеванђелској причи о богаташу и убогом Лазару, Аврам неће да шаље Лазара браћи богаташа да би их упознао са последицама безбрижног живота на земљи и опоменуо на милосрђе, јер "Ако не слушају Мојсија и пророке, ако неко и из мртвих васкрсне неће се увјерити." (Лк. 16,31).

Све што се дешава на спиритистичким и магијским сеансама, били они магија црна или бела, су лукавства ђавола, који једино гледа да заведе људе. Ако некад и има нечег доброг и позитивног то је само привид. Духови зла, по учењу Светог Писма, могу лако да узму на себе и облик светлог анђела и облик човека. "Јер се сам сатана претвара у анђела светлости". (II Кор. 11,14).

Међутим, и поред ове поражавајуће истине многи људи данас се врло често обраћају разним врачарима, видовњацима, астролозима и ткзв. исцелитељима да би им они "помогли" у невољама. Као разлози за то често се наводе: велика породична

туга или нека невоља, материјална беда услед незапослености, несналажење у сложеним друштвеним ситуацијама, када људи не могу да схвате где је истина, болесна жеља да се побегне из анонимности. Разлог је врло често и формални однос према вери, кривоверје, маловерје или недовољно познавање Цркве као установе Христове, као заједнице Бога и човека, па се дешава да се многи, када доживе неке непријатности у својој Цркви саблазне и онда лако постају плен магије.

Препредењаци и обмањивачи посебне врсте су ткзв. екстрасеанси "биоенергетичари" и "исцелитељи". Они као представници Алтернативне медицине, својим ткзв. надприродним моћима: исцелењима, телепатијом, телекинезом, видовитошћу, медитацијом, биоенергијом и другим обманама, желе наводно да „помогну“ унесрећеним, болесним људима. Чак и терапије иглама (акупунктура) којима данас многи прибегавају су дела екстрасеанса, "исцелитеља", који се по речима о. Родиона Петроградског користе демонском енергијом, (о. Родион Петроградски, Људи и демони, Цетиње 1995. стр. 57-88). Сви они уверавају пацијенте да их лече својом сопственом енергијом која је позитивна и благотворна, а у ствари је демонска енергија која болеснику наноси само штету.

Истраживачи деловања екстрасеанси говоре да ови енергетски демонијаци врше прераспodelу енергије у организму, при чему болесни орган добија енергију од здравога, а здрави оболева. Зато, кажу још истраживачи, код свих пацијената који су се лечили код биоенергетичара да после извесног времена поново оболевају или од исте или од друге болести, а што је најгоре, душу дају ђаволу.

Демонска енергија, магија сваке врсте, делује штетно на људе и на духовном плану, па они постају заробљеници лажне наде, вере у ђавола, лажне духовности, предају себе ђаволу и тако морално пропадају, и за вечност бирају пакао, а не гледање лица Божјег и славе његове што јесте вечно блаженство. Зато нам Св. Игњатије Брјанчанинов говори: "Све ђаволске појаве имају такво дејство да је и најмања пажња која им се посвећује опасна". Опасно је и читати литературу коју су писали такви страсни људи, јер кроз такве текстове човек отвара своју душу за деловање злих духова и постаје роб демона. Постоје и такви екстрасеанси, ткзв. црни и бели маги (врачари), који шаљу људе у Православне Цркве да им се читају, а ако нису крштени налажу им да се крсте. Зато многи питају: зашто то они чине? Зашто понекад чак и одбијају да раде се некрштенима? Разлог за то није никада брига за спасење људи. Код једних то је „параван“ иза кога се крију ткзв. "добри православци" са надприродним моћима, а код других, како говори о. Родион Петроградски у својој књизи "Људи и демони", заштита од нечистих духова. Наиме, о. Родион тврди да поготову екстрасеансни почетици не умеју да се боре са нечистим духовима којих има у души некрштеног човека. Св. Тајном Крштења нечисти духови се изгоне из људи и они могу лакше да "раде", односно тако избегавају непријатни сусрет са злим силама. Искуснији пак екстрасеанси, умеју да се договарају са демонима, па зато од некрштених и не траже да се крсте. Од оних који су крштени у Православној Цркви, екстрасеанси узимају за себе и своје мрачне циљеве светле енергије које су ови добили у Св. Тајни Крштења као Дарове Светога Духа. Заиста монструозно!

Још једна велика магијска заблуда - астрологија просто хара данас у свету. Сакривена иза вела некакве научности она масовно обмањује људе. Својим погађањима шта се десило са одређеном особом у прошлости, каквог је карактера и шта ће бити са њом у будућности, астрологија наводи људе да верују да им је судбина неизбежно одређена звездама, Каква превара! Сам изумитељ астрологије - Сатана, показао је људима погрешно тумачење космоса кога је Бог створио и тако их поробио вером у судбину. Шта значи веровати у судбину или веровати да нашој судбини руководе звезде? То је чврсто убеђење, код многих данас, нажалост, да је све што им се до сада догодило у животу, морало да се деси. Сви њихови поступци су били и биће просто неизбежни. Генерално речено, све што је било и што ће бити, већ давно је негде "зацртано". Они само имају да се покоре тој судбини и да слушају савете астролога, јер звезде наводно показују све о њиховој судбини. Зашто да се труде да себе обогате врлинама? И врлина и страсти у њима има онолико колико је то већ унапред одређено. Ту се не може ништа поправити.

Овако размишља човек - роб судбине. Биће које је добило, па изгубило слободу. Скрама заблуде на њиховим очима смета им да виде и спознају, ко је заправо њихов Творац. Творац наш, Бог, није неминовност, него је Љубав. Онај који Љубављу живи и постоји и који из своје апсолутне слободе и љубави ствара свет и човека са боголиком слободом, као врхунац читаве творевине. Бог ништа не жели да наметне човеку. Ни своју вољу, ни Јеванђеље, своју науку о спасењу, ни своје Царство. Кад би Бог човека присилио на добро, Он би му тиме одузео слободну вољу, претворио га у робота, а Он би сам престао да буде Љубав, престао би да буде Бог.

Зато је човекољубиви Бог човека и створио слободним, даровао му слободну вољу да изабере да ли ће да заједничари са Богом, односно да у заједници са Њим постоји вечно. Слободан човек није никада трагично биће кога веже судбина и неминовност. Он зна да га је Бог створио као слободну личност, као Икону Божију и да може да превазиђе своју грешну природу, да може слободно да промени свој начин живота ка боље и да у заједници са Богом живи вечно. Није потребно да пита звезде да ли је способан да чини дела милосрђа, да ли је у његовој природи да воли непријатеље своје, јер слободан човек зна да он као слободна личност може да се уз слободни додатни напор промени на боље, да се издигне изнад своје грешне природе и да дође до другачијег, духовног начина постојања, да заиста постане Икона Божија. То је права слобода, постојање које наличи Божијем постојању а не оно које зависи од кретања звезда. На нама остаје да будемо изнад судбине, да уместо заблуде демонске изаберемо слободу у наручју Господа. Црква је одувек строго забрањивала врачања и прорицања сваке врсте. Св. Ап. Павле је изгнао дух погађачки из робиње која је прорицала будућност. Она је ишла за њима и додуше говорила истину, да су Павле и Сила слуге Бога Вишњег, али апостол није желео да се то чује из нечистих уста, па је строго запретно духу:

"Заповедам ти именом Господа Исуса Христа, изађи из ње! И изађе у тај час."
(Дела Ап. 16,18).

На острву Пафу, Св. ап. Павле је слепилом казнио врачара Елиму зато што се противио јеванђелској проповеди: "И сад ево руке Господње на те и бићеш слеп да

не видиш сунца за неко време. И одмах паде на њега мрак и тама, а пипајући наоколо тражише водича." (Дела Агг. 13,11).

Апостоли су увек приповедали против магије. Тако су у Ефесу, после проповеди Св. ап. Павла људи спаљивали своје магијске књиге, одрицали се Сатане и прилазили Христу. "А многи од оних који се занимају чаролијама, сабраше књиге своје и спаљиваху их предсвима." (Дела Ап. 19,19).

Нespoјива је вера Христова и магија. Зато Св. Јован Златоусти говори да онај који се лечи враџбинама: "самога себе је лишио помоћи Божије, пренебрегавајући је и остављајући себе изван Промисла, јер ђаво како сам хоће управља и располаже делима њиховим."

У Номоканону, збирци црквених правила, по првом правилу Трулског сабора, сваки онај "Који одлази врачарима или се бави враџбинама или звездочарством, шест година да се одлучи од Причешћа." А ако се дотични за то време не покаје и остане у томе упоран, Црква прописује да се такав сасвим одлучи од Цркве.

Сам Господ нас упозорава да не верујемо самозваним месијама и лажним Спасиоцима човечанства: "Чувајте се да вас ко не превари. Јер ће се појавити лажни Христоси и лажни пророци, и показаће знаке велике и чудеса да би преварили, ако буде могуће и изабране." (Мт. 24,4,24).

Зато Св. Ап. Јован Богослов саветује: "Љубљени, не верујте свакоме духу, него испитујте духове, јесу ли од Бога; јер многи су лажни пророци изишли у свет." (Јн. 4,1).

Наш овоземаљски живот је обитавалиште разноврсних духова и добрих и злих. Снаћи се у овом свету и моћи разликовати духове који су од Бога, а који нису је дар Светога Духа и подвиг људски. Свети Дух, по речима Св. о. Јустина Поповића, даје човеку дар да разликује духове, али га даје за веру и остале врлине које сачињавају један недељив јеванђелски подвиг. Само они хришћани данас, који истински живе у Цркви, у спасоносном броду, преко њених богослужења, Св. Тајни и обреда добиће Божју благодат за разликовање духова. Тако облагодаћена чула и још при томе, кроз јеванђедски подвиг извежбана у молитви и љубави, моћи ће са сигурношћу да одреде да ли је неки дух од Бога или није. Неизвежбана и необлагодаћена чула лако заведу и саблазне лажни пророци.

Ето нам главног разлога зашто се данас многи обраћају за "помоћ" врачарима, магима, спиритистима, лажним пророцима, биоенергетичарима, астролозима и осталим преварантима, онима што, величају једино творца зла - ђавола. Они који су се одвојили од Цркве, остали су без Њених благодатних сила и не могу да препознају смрад демона у овчијој кожи.

У Светом Писму читамо: "Али ако вам и ми или анђеоски сабланик са неба проповеда јеванђеље другчије него што вам проповедамо, анатема да буде! (Гал. 1,8). Откровење је једно и другог не може бити. Својом јасном светлошћу оно показује прави пут ка добру и спасењу људи, па не постоји потреба за обраћањем мрачним гатарама и сумњивим саопштењима из тајанственог света.

Зато послушајмо савет Господа, који нам говори: "Не упрежите се у исти јарам с неверницима, јер шта има праведност са безакоњем или какву заједницу има светлост с тамом? Зато изиђите из њиховс средине и одвојте се, говори Господ, и не дохватајте се нечистог и ја ћу вас примити." (11 Кор. 6,14,17).

Излази по благослову Њ.П.Епископа нишког Г.Г. Иринеја

Сестринство манастира Св.Стефана Липовац